

A pénzforgalomba szánt euroérmék új nemzeti előlapja

(2018/C 133/04)

A Vatikánvárosi Állam által kibocsátott új kéteuros, pénzforgalomba szánt emlékérmé nemzeti előlapja

A pénzforgalomba szánt euroérmék törvényes fizetőeszköznek minősülnek az euroövezet egészében. A nyilvánosság és a pénzürméket kezelő felek tájékoztatása céljából a Bizottság közlése az új érmék rajzolatának leírását⁽¹⁾. A 2009. február 10-i tanácsi következtetéseknek⁽²⁾ megfelelően az euroövezeti tagállamok és azok az országok, amelyek az Európai Unióval létrejött monetáris megállapodás alapján euroérmét bocsátanak ki, bizonyos feltételek – többek között a kéteuros címletre való korlátozás – betartása mellett pénzforgalomba szánt euro-emlékérmét bocsáthatnak ki. Technikai jellemzőit tekintve e pénzürmé megegyezik a többi kéteuros érmével, de nemzeti előlapján a megemlékezéshez kapcsolódó, nemzeti vagy európai szinten kiemelkedő szimbolikus jelentéssel bíró rajzolat szerepel.

Kibocsátó ország: Vatikánvárosi Állam

A megemlékezés tárgya: A kulturális örökség európai éve – A Laokoón-csoport

A rajzolat leírása: A rajzolon Laokoón és fiainak Laokoón-csoport néven is ismert szobra, a világ szobrászművészetének alapvető alkotása, a Vatikáni Múzeum ékessége látható. Alul középen a kibocsátó ország neve, „Città del VATICANO” olvasható. Balról jobbra félkörívben az „ANNO EUROPEO DEL PATRIMONIO CULTURALE” felirat szerepel. Fent jobbra a kibocsátás éve, „2018” és az „R” verdejel, alul jobbra pedig a művész neve „D. LONGO” látható.

Az érme külső gyűrűjén az európai zászló 12 csillaga látható.

Kibocsátandó mennyiség: 101 000 db

A kibocsátás időpontja: 2018. május 31.

⁽¹⁾ A 2002-ben kibocsátott pénzürmék nemzeti előlapjait lásd: HL C 373., 2001.12.28., 1. o.

⁽²⁾ Lásd a Gazdasági és Pénzügyi Tanács 2009. február 10-i következtetéseit, valamint a pénzforgalomba szánt euróérmék nemzeti előlapjára és kibocsátására vonatkozó közös iránymutatásokról szóló, 2008. december 19-i bizottsági ajánlást (HL L 9., 2009.1.14., 52. o.).